

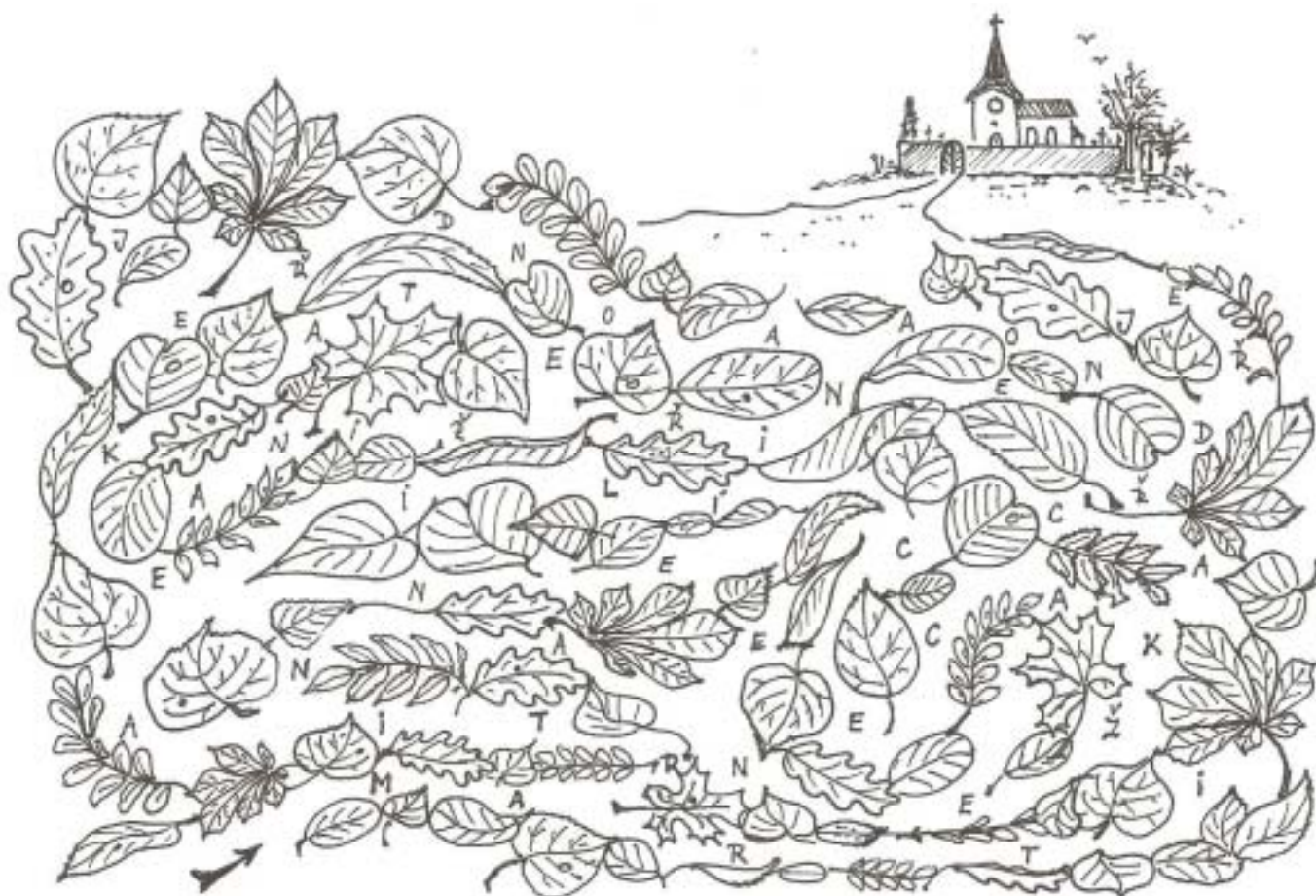

AHOJ DĚTI!

Listí, jehož nádherné barvy jsme ještě nedávno mohli obdivovat, leží již spadané na zemi a tvoří místy úplnou příkrývku. Dá se v něm pěkně brouzdat nebo třeba udělat i „cestičkové“ bludiště. Právě takové, jako máte na obrázku. Vy v něm sice nemůžete běhat, ale s tužkou vám to půjde jistě dobře. Hledejte jediné správné řešení, které vás povede až k cíli – na cestu vedoucí ke kostelu a ke hřbitovu. V bludišti leží tu a tam pohozená písmena. Pomůžou při hledání správné cesty. Jedno za druhým (celkem 33) utvoří řadu jmen některých světců, jejichž jména v listopadu slavíme. Cesta, na níž najdete jiný počet písmen, není správná! Až celé bludiště prozkoumáte a zvládnete, obrázek si vybarvěte.

My vlastně v listopadu slavíme svaté úplně všechny, a to hned 1. 11. na svátek Všech svatých. A proč má naše bludiště vyústit právě na cestu ke kostelu a hřbitovu? Tady je odpověď také snadná. Chceme si připomenout všechny naše zemřelé blízké – babičky, dědečky, příbuzné, kteří již odešli k Pánu Bohu. Zvláště na ně pamatujeme 2. listopadu při mši svaté, kdy slavíme jejich památku, tedy o Dušičkách. Pamatujme na ně nejen návštěvou hřbitova, svíčkou, květinami, ale hlavně modlitbou.

(Otazníček)

Pro starší:

Kromě slavnosti Všech svatých na samém začátku listopadu oslavíme těsně před jeho koncem ještě jednu – Slavnost Ježíše Krista Krále. Dnes bychom si k ní mohli říct pár faktů a trochu obohatit své znalosti. Víte, že...?

- Tato slavnost je nejmladším svátkem ke cti Páně.
- Zavedl ho papež Pius XI. svou encyklikou „Quas primas“ z 11. prosince 1925.
- Vnější podnětem k zavedení svátku právě onoho roku bylo 1600. výročí Prvního ekumenického koncilu v Niceji, jehož závěry týkající se Kristovy soupodstatnosti s Otcem jsou základem učení o Kristově královské vládě.
- Jejimi plody jsou, řečeno slovy uvedené encykliky, „přiměřená svoboda, řád, klid, svornost a pokoj“.
- Původně papež určil za sváteční termín poslední říjnovou neděli, především s ohledem na následující slavnost Všech svatých, aby se, jak říká, „nahlas zvěstovala sláva toho, který triumfuje ve všech svatých a vyvolených“.
- Kristova sláva má tedy zazářit také na nás a na našich životech!
- Dnes však je tato slavnost zařazena na závěr liturgického roku. Tak více stojí v eschatologické souvislosti.
- Stává se tak jasnějším, že vyvýšený Pán a Král není pouze cílovým bodem liturgického roku, nýbrž našeho pozemského putování vůbec!

„Ježíš Kristus je tentýž včera i dnes i na věky.“ (Žid 13,8),

„Alfa i Omega, první i poslední, počátek i konec.“ (Zj 22,12)

(pozn. Eschatologie = nauka o posledních věcech)

(podle A. Adam, Liturgický rok)

(EJ)